

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

1000 София

Администрация – тел./факс 980-76-32, ул. „Екзарх Йосиф” № 12

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
със седалище гр. София, ул. “Екзарх Йосиф” № 12
по конституционно дело № 3/2014г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 04.03.2014 г. по горепосоченото конституционно дело, Конституционният съд на Република България е допуснал за разглеждане по същество искането на Пленума на Върховния касационен съд за даване на задължително тълкуване на чл. 130, ал. 6 от Конституцията на Република България по питането може ли на Висшия съдебен съвет да се възлага подзаконова нормотворческа компетентност във връзка с изпълнение на конституционните му функции за кадрово и институционално обезпечаване и ръководство на съдебната власт.

Със същото определение като заинтересована страна е конституиран и Висшият съдебен съвет.

Висшият съдебен съвет, след като се запозна с искането и определението на Конституционния съд, изразява следното становище по съществуващото на исканото тълкуване:

Висшият съдебен съвет е колективен орган на управление на съдебната власт, конституционно създаден за осигуряване нейната независимост. Гаранция за тази независимост са възложените му в чл. 129 и чл. 130, ал. 6 от Конституцията правомощия.

За упражняване на конституционно определените му правомощия, и в съответствие със Закона за съдебната власт, Висшият съдебен съвет осъществява многообразна и широкообхватна дейност, чиято регламентация е предвидена само на равнище закон. Това предпоставя адекватно прилагане на норми на Закона за съдебната власт, но значително затруднява неговата дейност по отношение на неразписани аспекти на установени със закона дейности, за които с решението на КС по к.д. № 6/2011 г. се прие, че не подлежат на подзаконово регламентиране от страна на Висшия съдебен съвет. Именно поради липсата на подзаконова компетентност и невъзможността да приема подзаконови актове по изпълнение на Закона за съдебната власт, упражняването на неговите правомощия значително е затруднено.

С Решение № 13 от 16.12.2002 г. по к.д. № 17/2002 г., Конституционният съд правилно прие, че на Висшия съдебен съвет следва да се предостави подзаконова компетентност. В съответствие с това и за уреждане на неуредени в закона дейности, Висшият съдебен съвет издаде наредби, правилници, методики и др. съобразно своите правомощия.

Към момента подходът за възможността Висшият съдебен съвет да издава подзаконови актове е двустранен – от една може да приема правилници за администрацията на органите на съдебната власт, а от друга не му е предоставена компетентност да приема подзаконови нормативни актове по други въпроси.

Безспорно компетентността да се приемат подзаконови нормативни актове произтича от разпоредбите на Закона за нормативните актове (ЗНА). Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗНА нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. При цялостен прочит на ЗНА, може да се направи обоснован извод, че всеки закон, който урежда функционална компетентност на конституционно установен орган, може да възлага подзаконова компетентност. В подкрепа на това становище са и нормите на чл. 34, т. 3 и чл. 39, ал. 1, т. 4 ЗНА, като последната предвижда, че обнародването на другите нормативни актове се извършва от органа, който ги е издал, а когато той е колективен – от неговия председател. В духа на тези норми няма пречка Закона за съдебната власт, който е устройствен закон за съдебната власт, да предоставя подзаконова компетентност на Висшия съдебен съвет за изпълнение на възложените му от Конституцията

функции. Законодателното отричане на тази възможност за ВСС и предоставянето ѝ единствено на изпълнителната власт, в лицето на Министерството на правосъдието, води до нарушаване на принципа за разделение на властите по чл. 8 от Конституцията на РБ. Това тълкуване противоречи на чл. 117, ал. 2 от Конституцията на Република България, която прогласява независимостта на съдебната власт.

С оглед на изложеното подкрепяме искането на Пленума на Върховния касационен съд за даване на задължително тълкуване на чл. 130, ал. 6 от Конституцията на Република България по питането може ли на Висшия съдебен съвет да се възлага подзаконова нормотворческа компетентност във връзка с изпълнение на конституционните му функции за кадрово и институционално обезпечаване и ръководство на съдебната власт.

**ПРЕДСТАВЛЯВАЩ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ:**

Соня Найденова

